[233] روز نجات دهد، وبرای ما وشما ثوابها وپاداش نيكوی خود را واجب گرداند. أي بندگان خدا اگر چنين است كه بيان شد، عيش دنيا كوتاه ومحل كوچ كردن وسفر نمودن طولاني است، وشايسته آنستكه انسان در آن به كاری مشغول باشد كه از غم واندوه دنيا فارغ باشد، واو را از دنيا به كناری بكشد وخود را برای خلاصی از مهالك دنيا به رنج وتعب اندازد، پس چگونه چنين نباشد، كه انسان پس از اين جهان در گرو اعمال خويش است وبرای حسابرسی أو را بپای دارند، نه ياوری دارد كه أو را نگهدارد، ونه پشتيبانی كه از أو دفاع كند، ودر اين روز است كه ايمان كسی كه در اين جهان ايمان نياورده وخير ونيكی در ايمان خود بدست نياورده، به أو سود ندهد، بگو شما در انتظار باشيد ما هم منتظريم. شما را به پرهيزگاری وترس از خدا سفارش می كنم، زيرا خدا برای هر كس كه تقوی داشته باشد ضامن است كه أو را از هر چه ناخوش داد به آنچه أو را خوش آيد باز گرداند، واز آنجائيكه اميد ندارد أو را روزی دهد. پس بترس از اينكه از كسانی باشی كه بندگان خدا را از گناهانشان می ترسانند، واز عقوبت گناه خود آسوده است، پس خداوند تبارك و تعالی در باره بهشتش گول نمی خورد، وآنچه در نزد اوست جز به طاعت وفرمانبری أو بدست نيايد.

_____